

MÜCADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaelebirligi23.net
mucaelebirligi@gmail.com
t.me/mucaelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucaelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

08 Ocak 2025 S.41

2 ille Kavga

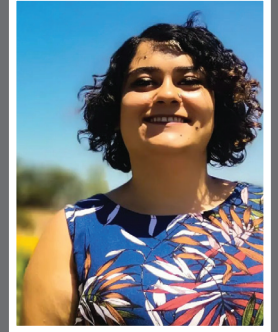
Toplumun her kesiminde ancak vuruşa vuruşa yürünüyor. Var olmak isteyen, yaşama tutunmak isteyen kavgaya atılmak zorunda. Kadınlar, gençler, öğrenciler, emekçiler, yoksul Kürt halkı... Herkes ancak mücadeleyle, dövüşerek varlığını koruyabilir.

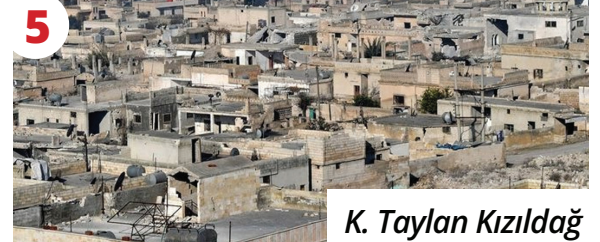
Muhabirimiz
Serpil Ünal

17 Gündür Tutuklu!

Muhabirimiz
Lütfiye Burcu Kara
103 Gündür Tutuklu!

2 Editör Rojava Tehlikede

5 K. Taylan Kızıldağ Lazkiye... Tartus... Hama...

10 Aybel Gül Hayallerimizi Gerçekleştireceğiz

11 Sila Erciyes Bir Ayaklanma Bir Yazar Bir Kadın

İlle Kavga

Manşet

Yaşamlarımız cehennem. İşsizlik, hayat pahalılığı, yokluk, katlanılmaz yoksulluk...

ENAG hesaplamalarına göre yıllık enflasyon yüzde 83,4. Burjuva sendikaların işbirliğiyle oynanan «asgari ücret oyunu» sonrası açıklanan zam ise yüzde 30!

Burjuva sendikacılar, bu rezalet karşısında «bir daha komisyona katılmayız» sahtekarlığına sarıldılar. Uzlaşmaya çalışarak, görüşmeler yaparak, orta yol taleplerde bulunarak gidilecek yer bu kadar!

Öte yanda her yerde direniş, her yerde eylem... İşçiler aralıksız bir mücadele içinde. Uzun süredir, soluk soluğa yürütülen bir mücadele... Karabasan gibi milyonlarca işçinin üzerine çöken açlık ve yokluk, sınıfı harekete geçmeye zorluyor.

İşçiler rica minnetle değil, dişe diş dövüşerek dikiliyorlar burjuva dünyanın karşısına.

Yalnızca işçiler açısından değil.

Toplumun her kesiminde ancak vuruşa vuruşa yürünüyor. Var olmak isteyen, yaşama tutunmak isteyen kavgaya atılmak zorunda. Kadınlar, gençler, öğrenciler, emekçiler, yoksul Kürt halkı... Herkes ancak mücadeleyle, dövüşerek varlığını koruyabilir.

İşçi ve emekçiler iliklerinde yaşıyor bu katı gerçeği. Sezgileriyle kavıyor. Uzlaşmacı-teslimiyetçi burjuva sendikalardan kitlesel halde kopuyorlar. Yüzlerini genç ve militan sendikalara dönüyorlar.

Kadınlar, mahkemelerden, devletten bir çare umuyorlar uzun zamandır. Sokaklarda, bir araya geldikleri alanlarda bizzat kendi güçleriyle çıkıyorlar bu vahşi erkek egemen sömürü düzeninin karşısına. Geleceği çalınan gençler de öyle...

Kürt halkı en ağır şartlar altında mücadeleyi sürdürüyor. Çevresi ateş çemberiyle, cehennem zebanileriyle sarılmış. Ancak savaşarak var olma hakkını kazanabileceğini görüyor, kavıyor. Masabaşı uzlaşmalarında değil, savaş meydanlarında savunuyor özgürlük hakkını.

Tüm toplumsal yaşam kutuplara çekildi, keskin ayrımlara gelip dayandı. Uzlaşma, pazarlık, barış... Kalmadı bir hükmü hiçbirinin. Her koşulda, bedeli ne olursa olsun en ufak haklar bile zorlu savaşlarla elde edilebilir. Masada pazarlık için bile sahada güçlü bir kavga vermelisin. Tek sözle söylemek gerek: İlle kavga!.. Yok başka bir yol.

Suriye Sorununda Proleter Politika -V Rojava Tehlikede

Editör

01 Ocak '25

“ABD, Türkiye ile Irak arasında PKK’yı yenilgiye uğratmayı hedefleyen tüm girişimleri destekliyor.”

Bu noktada, ayrı bir başlık açıp kısaca da olsa Rojava üzerinde durmak gerekiyor. Çünkü Rojava konusu, sosyal şoven parti ve örgütlerin -bir kez daha, bunların başında TKP geliyor- Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı savaşında “kendi devletlerinin”, Türkiye’nin yanında durmak için sıklıkla kullandıkları bir konudur. Bu konuda kullandıkları başlıca argüman, Rojava yönetiminin ABD ile ilişkileridir. Türkiye’nin sosyal şoven parti ve örgütleri bu ilişkilere işaret edip ABD’yi bahane ederek Kürt ulusunun özgürlük hakkı için verdiği savaşın karşısına dikiliyorlar.

ABD, gerçekte Rojava Kürt halkının özgürlük mücadelesinin arkasında mı? Bunun teorik olarak böyle olamayacağına; emperyalizmin karakterinin buna izin vermeyeceğine değinmiştik. Şimdi pratik görüntünün arkasındaki gerçek nedir; kısaca ona bakalım.

Pratik görüntü, ABD’nin Rojava silahlı güçlerini yani SDG’yi, tırlar dolusu silahlarla donattığıdır. Gerçek ise, James Jeffrey’in ağzından şöyle itiraf ediliyor:

“YPG’ye, SDG’ye, Türkiye’ye karşı harekete geçmelerine izin verecek herhangi bir silah verdiğimizde dair tek bir kanıt var mı? Türk ordusunun Afrin’de ve daha sonra Suriye’nin kuzeydoğusunda YPG’ye yaptıklarına, yapabildiklerine bakın. Türkiye’nin, istese bunu tüm YPG’ye yapamayacağını mı düşünüyorsunuz? **Biz onlara makinalı tüfek dışında hiçbir ağır silah vermedik.** IŞİD’in El Bab’da Türk ordusuna karşı kullandığı türden, **güdümlü tanksavar füzesi gibi silahlar vermedik. Ağır silahlar, toplar vermedik...** Etkili bir askeri güçleri yok, Türkiye’ye saldırmaya dönük bir yetkinlikleri de yok, Suriye’nin kuzeydoğusundan Türkiye’ye herhangi bir saldırı düzenlediler, bu konuya da çok dikkat ettik.”

Bu sözler birer gerçektir; eksiği var, fazlası yok. Bunun böyle olduğuna sahada savaşan, özellikle IŞİD’e karşı savaşan her savaşçı bizzat tanıklık edebilir.

Afrin, Tel Abyad, Serakaniye’nin Türk ordusu tarafından işgallerinin ABD’nin izni, onayı, her türlü askeri teknik ve istihbarat desteği ile gerçekleştiği biliniyor. Böyle bir izin, onay ve destek olmadan, Türkiye, toprak işgallerine kalkışmayı aklına bile getiremezdi. Trump’ın Erdoğan’a yazdığı, “akıllı ol, aptal olma” gibi hakaret içeren bir mektup sonucu, işgalin bıçak kesiği gibi durdurulması bu iddianın en büyük kanıtıdır.

“Washington’da hiç kimse Kürtlere Türkiye’ye karşı askeri garanti vermedi.” diyen James Jeffrey, asker çekme konusunda ise şu itiraf-larda **bulunuyor**:

“Asker çekme mi? Asker çekme hiç olmadı? Kuzeydoğu Suriye’deki durum IŞİD’i yendikten sonra oldukça istikrarlı hale geldiğinde, Trump çekilme eğilimindeydi. Her defasında bölgede neden kalmamız gerektiğini anlatmak için beş daha iyi argüman geliştirme kararı aldık ve ikisinde de başarılı olduk. Hikâye bu”

Evet, gerçek olgulardan ibaret olan “hikâye bu” idi ve Kürt halkının özgürlük savaşına karşı tutum alanların akıllarına getirmek,

hatırlamak istemedikleri hikâye de bundan başkası değildi.

Şimdi, tıpkı 2019 Ekim ayındaki Serakaniye ve çevresindeki "satış" hikayesinin benzerinin başındayız. Gerçekte "hikâye", son Suriye savaşın başlangıcında, Kürdistan güçlerinin Halep'ten, Tel Rifat ve civarından, Fırat'ın batı yakasından Türk ordusu ve emrindeki SMO adı verilen dinci faşist çeteler tarafından çıkarılmalarıyla yazılmaya başlanmıştı. Elbette, HTŞ denen dinci faşist çeteler de bunlarla birlikte. Bütün bu saldırı ve işgal olaylarında ABD'nin izni ve onayı olmasaydı, Türkiye bir adım dahi atamazdı. Trump, bu durumu şöyle izah ediyor:

"Suriye'de yönetimi ele geçirenler Türkiye tarafından kontrol ediliyor. Bu sorun değil. Türkiye çok akıllı. Türkiye çok fazla can kaybı olmadan Suriye'de dostane olmayan bir devralma [mafya dilinde "çökme"] gerçekleştirdi."

Evet, gerçekten de Rojava topraklarının Türkiye ve onun emrindeki SMO adlı dinci faşist çeteler tarafından işgali, ABD için "sorun değil"di. Neden "sorun" olmadığını Trump, aynı pervasızlıkla şöyle açıklıyor:

"ABD'nin, NATO müttefiki Türkiye ile Suriye'de daha etkili olabileceği" mesajını da veren Donald Trump, bir gazetecinin "Suriye'de bulunan 900 ABD askeri konusunda ne yapacaksınız?" sorusunu, "Bunu yapmanın başka bir yolu olmalı. Bunlardan biri de Türkiye" şeklinde yanıtladı.

Bu, halk arasında yaygın bir tabirle "dangul dungul" adamın fazlasıyla açık sözlü olduğunu kabul etmek gerek. ABD, Suriye'de kendi askeriyle değil, Türk askeri üzerinden

"daha etkili" olacak! Türk askeri var ya, ABD askerinin bulunmasına ne gerek var. Üstelik, "Kore Savaşı"ndan biliniyor ki, Türk askerinin maliyeti çok düşük. "Kore savaşı" sırasında yirmi üç sent idi; şimdi olsa olsa birkaç dolara çıkmıştır bu maliyet. Elinde hesap makinasıyla ABD'yi yönetmeye çalışan bu adam, bunu bilmeyecek de neyi bilecek!

Yeni bir satış hikayesinin Tel Rifat, Halep ve çevresinde yazılmaya başlandığına işaret ettik. Trump'ın sözleri, hikâyenin ikinci Trump döneminde devam edeceğinin işareti kabul edilmeli. Rojava süreci olmuş-bitmiş bir süreç değil. Haliyle, ABD emperyalizminin Rojava'da nasıl bir plan içinde olduğunu görmek için biraz beklemek lazım. Ama şurası kesin, "ABD, Türkiye ile Irak arasında PKK'yı yenilgiye uğratmayı hedefleyen tüm girişimleri destekliyor." (J. Jeffrey) Türkçesi ABD, Kürt ulusunun özgürlük hakkı için verdiği savaşın tam karşısında.

Şu da bir gerçek: Kürt ulusal kuruluş hareketi içinde, buna Rojava da dahil, ABD ile iş birliğinden, ittifaktan yana olan bireyler, kesimler, güçler var. Ezilen ulus küçük burjuva-burjuva milliyetçisi bu güçlerin Suriye'de ortaya çıkan ağır yıkımdan sorumluluk taşıyorlar mı? Şüphesiz taşıyorlar ve Kürt halkının şimdi çektiği büyük acılarda bunların payı var. Bununla birlikte, sorunu sadece bu yanılla görüp bırakmak eksik, dolayısıyla hatalı olur. Suriye'deki ağır yıkımdan ve hem Suriye Arap halkının hem de Kürt halkının çektiği büyük acılardan bu güçler kadar; hatta bunlardan fazlası Esad yönetimindeki BAAS iktidarının sorumluluğu var.

Esad başkanlığındaki Arap milliyetçisi BAAS iktidarının kaskatı kesilmiş şoven ilhakçı tutumu, Kürt ve Arap halklarının mücadele birliği önündeki en büyük engeldi. Rusya'nın, Türkiye ve emrindeki tüm dinci faşist çetelerin girişim ve planlarının bozguna uğratılmasının iki halkın ve diğer ulusal topluluk halklarının her türlü mücadele birliğinden geçtiğini görerek, Esad ile Rojava yönetimini birbirine yakınlaştırmaya çok çalıştığını biliyoruz. Hatta federal bir ülkeyi öngören anayasa taslağı bile hazırladı. Bu başarısızlıkta, ABD ile iş birliğinden yana olan küçük burjuva-burjuva ezilen ulus milliyetçilerinin rolü olmakla birlikte, bir iktidar gücü olan Arap milliyetçisi, ilhakçı, şoven BAAS iktidarının politikası belirleyici oldu.

Bir kez daha: Süreç devam ediyor; hiçbir şey olmuş bitmiş değil. Çeteler ve onları himaye eden emperyalist, gerici, faşist devletler kesin zafer ilan etseler de, gerçek böyledir. Son sözü Kürt ve Arap halkları söyleyecek! Yine de gelecek mücadele süreci için çıkarılması gereken önemli dersler var. Bu derslerin başında, Suriye'de olsun Türkiye'de olsun halkların tüm sömürücü güçler üzerindeki zaferinin halkların mücadele birliğinden geçmesi geliyor.

Kürt ulusu kendi kaderini tayin hakkını kendisi kullanacak. Bu konuda komünistlere düşen görev, Kürt ulusunun bu hakkını koşulsuz savunmaktır. Komünistler, sosyal şovenizmin en ufak bir gölgesinin üzerlerine düşmesine izin veremezler. Leninist düşünce ve politikanın ulusal sorundaki temel çizgisi budur.

Polonez İşçileri Kazandı

Sendikaya üye oldukları için işten atılan Polonez işçilerinin 6 ay süren eylemi, kazanımla sonuçlandı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 6 Ocak günü yaptığı açıklamada Tek Gıda-İş Sendikası temsilcileri, işçiler ve Polonez patronlarının katıldığı toplantıda "sürecin çözüme ulaştığını ve taraflar arasında uzlaşma sağlandığı" belirtildi.

Haberi alan Polonez işçileri, Çatalca Adliyesi önünde bir açıklama yaptı. İşçiler, "İşçi arkadaşlarımız kıdem tazminatlarını alacak. İhbar sürelerini alacak. Boşta geçen 6 aylık süreyi alacaklar. Kıdemine göre sendikal tazminatı alacaklar." dediler. Ayrıca işçilerin işten atılma sebepleri olarak gösterilen Kod-46 da kaldırıldı; Tek Gıda-İş Sendikası'nın fabrikadaki örgütlülüğünün korunacağı da

açıklandı.

İşçilerin coşkusu ve sevinç gözyaşları, verilen hiçbir mücadelenin boşa gitmeyeceğinin en iyi ifadesi oldu.

İşçiler ertesi gün de işyeri önündeki eylem çadırını kaldırarak kutlama yaptılar.

Türkülerle halay çeken işçilere çok sayıda sendika, siyasi parti ve kurum temsilcisi de eşlik etti. Burada işçilere hitap eden Tek Gıda-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Yunus Durdu, destek verenlere teşekkür etti, "Bu mücadeleyi hep birlikte kazandık. Bu mücadelede herkesin

emeği var. Bugün Polonez işçilerinin yüzü gülüyorsa bunlar sizlerin sayesinde oldu. Bu mücadelenin kahramanı Polonez işçileri, Türkiye işçi sınıfıdır. Biz değiliz. Bizler sadece onların önünde güzel bir öğretmenlik yapmaya çalışıyoruz" dedi.

Tek Gıda-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Suat Karlıkaya da "Polonez mücadelesi bu ülkede binlerce fabrikada emekleri yok sayılan milyonlarca işçi için bir umut ışığı, yol gösterici oldu. Siz korktukça sizin üstünüze gelecekler. Mücadele etmeden hiç kimse hiç kimseye bir şey vermiyor." dedi.

İşçi Kırımına ve Sendika Düşmanlığına Son

Volkswagen'in taşımacılığını yapan Hödlmayr Lojistik Limited Şirketi, şirkette çoğunluğu sağlayan Nakliyat İş Sendikası'na işyeri çoğunluk tespitine keyfi bir biçimde itiraz etmiş, ardından sendikaya üye olan işçilere baskı ve tehditler başlamıştı. Çayırova Şifa Mahallesinde bulunan Hödlmayr şirketi önünde işçilerin başlattığı eylemin 27. günü olan 6 Ocak'ta Volkswagen'in Türkiye distribütörü Doğuş Otomotiv önünde kitlesel bir eylem gerçekleştirdi.

Doğuş Holding önünde halaylarla başlayan eyleme sendikanın örgütlü olduğu İstanbul ve Kocaeli Nakliyat Ambarları, Fillo Lojistik ve Demtrans işyerlerinden işçiler de katıldı. Hödlmayr işçilerinin yanı sıra Birleşik Metal İş Sendikası, Lastik İş Sendikası ve Green Transfo grevindeki işçiler de dayanışma için Doğuş Otomotiv önünde idi.

Gülistan Doku, Rojin Kabaiş İsyanımızdır

sorgulandığını, polis olan babası sayesinde yargılanma sürecini en konforlu şekilde atlattığını dile getirdi.

Aradan geçen 5 yılda yüzlerce kadın cinayetinin işlendiğini, yüzlerce şüpheli kadın ölümü yaşandığını, hiçbirinin aydınlatılmadığını, üstünün örtüldüğünü de söyledi. Devletin şimdi de Rojin Kabaiş'in şüpheli ölümünün üzerini 'intihar' diyerek kapatmaya çalıştığını vurgulayarak süreci hatırlattı.

Rojin Kabaiş'in ailesi de eyleme mesaj gönderdi ve "Kadın cinayetlerinin meçhul kalmaması için mücadele ettiğiniz için biz Rojin Kabaiş'in ailesi sizlere çok teşekkür ediyoruz. Rojin'in şahsında kadınların sesini her yerde gür bir şekilde duyuran Rojin'in babası Nizamettin Kabaiş'in selamlarını sunuyoruz ve hepimize saygılarımızı sunuyoruz. Rojinlerin ve Gülistan Dokuların sesi olduğunuz için sizlere minnettarız" dedi.

İSTANBUL | Çok sayıda kadın, Dersim'de kaybedilişinin 5. yıldönümünde Gülistan Doku'nun akıbetini sormak ve adalet istemek için Kadıköy'de bulunan Süreyya Operası önünde toplandı. Burada basın açıklamasını okuyan Zeynep Tekin, Gülistan Doku'nun kaybedilmesinden bu yana geçen 5 senede, Gülistan'ın akıbetini sormaktan, Zaynal Abarakov'un yargılanmasını talep etmekten asla vazgeçemediklerini vurguladı.

Gülistan'ın en son 5 Ocak 2020 saat 12.25'te görüldüğünü, aynı gün Zaynal Abakarov'un akşama kadar telefona bakmadığını hatırlatan Tekin, bütün delillere rağmen baş şüpheli Zaynal Abakarov'un evinde

İZMİR | "Rojin ve Gülistan'a ne oldu?" diyen Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, İzmir Kadın Meclisleri ve Genç Feministler Platformu, beş yıl önce bugün Dersim'de okuduğu üniversitenin KYK yurdundan çıkmasının ardından bir daha kendisinden haber alınamayan Gülistan Doku ve 27 Eylül 2024'te Van'da okuduğu üniversitenin KYK yurdundan çıkmasının ardından 18 gün sonra cansız bedenine ulaşılan Rojin Kabaiş için eylem düzenledi.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'ndan Tülin Osmanoğulları, "2024 yılında 394 kadın öldürüldü, 259 kadın şüpheli bir şekilde öldü. Şüpheli şekilde ölenlerin arasında Rojin Kabaiş de vardı. Bizim ülkemizde ne hikmetse kadınlar artık ya yüksekte düşerek ölüyor ya intihar etti deniliyor ya da yanlışlıkla kazayla kendini öldürdü deniyor." diyerek beş yıldır Gülistan Doku'ya ne olduğu açıklansaydı bugün Rojin Kabaiş'in aramızda olacağı vurgulandı.

Konuşma, "Nasıl ki günlerdir Rojin'in ailesi 24 saatir uyumuyorsa biz de sizi uyutmayacağız." denilerek ve Rojin'in babasının mektubu okunarak sonlandı.

AMED | DAKAP ve Amed Şiddetle Mücadele Ağı öncülüğünde Şeyh Sait Meydanı'nda bir araya gelen kadınların Rojin için düzenlediği açıklamaya Rojin Kabaiş'in ailesi ile çok sayıda kişi katıldı.

DAKAP adına konuşan Amed Barosu Kadın Hakları Merkezi Üyesi Raperin Akengin, Rojin Kabaiş kaybolması ve soruşturma sırasında yaşanan ihmalleri sıralayarak, kadın ölümlerine yönelik yargı süreçlerinin ne denli yetersiz ve eksik olduğunu ortaya koydu.

Akengin, "Kadın Örgütleri bu mücadelenin en güçlü dayanışma ağıdır. Bu meydanda bir kez daha sesleniyoruz; Kadın yaşam hakkını savunmaktan, daha eşit ve özgür bir toplumun inşası için mücadele etmekten ve adaletin sağlanmasını sadece mahkeme duvarlarında değil toplum düzeninin her alanında direktmekten vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Lazkiye... Tartus... Hama...

K. Taylan Kızıldağ

Bir kez daha insani değerlerin tümünün ayaklar altına alındığı, insan onurunun yok edildiği o utanç verici manzaralara tanıklık ediyoruz. Nereden mi bahsediyoruz, Antakya'nın kadim Cebel Akra dağından Suriye'nin Lazkiye kentinden. **Emperyalizm, siyonizm ve bölge gerici devletlerinin desteğindeki faşist barbar sürülerinin Baas rejiminin düşmesinin ardından Lazkiye ve çevre kentlerde yaptığı katliamlara bir süredir tanıklık ediyoruz.** 2011'den bu yana defalarca katledilen Arap Alevi halkı, Hristiyan topluluklar ve bölgede yaşayan Kürt halkı bu sefer çok daha ciddi bir tehdit altında.

Suriye'de Baas iktidarının, emperyalizm, Türkiye, İsrail ve dinci faşist çeteler tarafından devrilmesinin ardından, iktidarı alan dinci-faşist çeteler emperyalizmin ve sermaye egemenliğinin kanlı yüzünü bir kez daha gösterdi. Lazkiye, Tartus, Hama gibi Arap Alevilerin ve Hristiyan toplulukların yoğun yaşadığı bölgelerde açık sokak infazları, sıradan insanlara yönelik işkenceler, insan kaçırmalar, yağma ve talanlar, inanç merkezlerine yönelik saldırılar ciddi boyutlara varmış durumda. **Bölgenin emekçi halkı, Suriye iç savaşının başlamasından bu yana bu katil sürülerinin hedefindeydi. Baas rejiminin düşmesinin ardından oluşan politik boşlukta ve belirsizlikte bu katil sürüleri, ilk olarak bu bölgelere yöneldi.** Ancak her katliam, karşısında bir karşı koyuşu da yaratır, şu an bölgede yaşanan durum tam da budur. Dinci-faşizm tarafından eğitilen

ve dinci-gericiliğin en soysuz karakteri ile şekillenmiş bu vahşi sürüler, katliamların yoğunlaşması ile cevap almaya başladı. Kent merkezlerinde ve köylerde yaşayan emekçiler kendi imkanları ile bölgelerini korumaya çalışırken, mevcut saldırı dalgasına karşı sokak gösterileri de düzenliyor. Dünyanın her yerinden toplanıp getirilmiş emperyalistlerin beslemesi bu tosuncuklar, zoru gördüğünde tabanları yağlamayı da biliyor.

Bu saldırgan sürüler İsrail'in, bölgedeki Arap gericiliğinin, emperyalist devletlerin ve dinci-faşist iktidarın açık desteği ile pervasızca hareket ederek Suriye'nin emperyalizm tarafından ekonomik olarak tam ilhak edilmesinin önünü açıyor. Üstelik bu faşist sürüler hamileri Siyonist İsrail'e Suriye topraklarının ilhak ve işgali için alan açarken, İsrail fırsattan istifade kendisine tehdit olacak Suriye'nin eski askeri potansiyelini de imha etmeyi ihmal etmiyor. Bir taraftan ezilen inanç kesimlerine yönelik bu vahşi saldırılar sürerken, Kürt halkının kazanımları da dinci-faşizm tarafından tasfiye edilmek isteniyor. **Çetelerin, türlü desteğe rağmen Fırat önlerinde art arda mağlup edilmesi, tüm dünyaya bir kez daha halklaşmış bir devrimin, zoru kuşanmış bir halkın ne kadar güçlü olduğunu gösterdi.** Rojava'nın kendini koruyacak örgütlü güçlerinin olması bölgedeki faşist sürüleri, işgalci devletleri durduran en önemli durumlardan biri olarak yerini koruyor. Emperyalizm ve dinci-faşizm de Kürt halkının bu güçlü örgütlü gücü-

nü dağıtmaya çalışıyor. Tarihte pek çok örneği de mevcut. Rus burjuvazisi değil miydi, Şubat devriminin ardından silahlı işçilerin elinden silahları almaya çalışan, tıpkı 1870'in Fransız burjuvaları gibi. Bugün de Kürt halkını dize getirmek ve kendi kaderini tayin etmesini engellemek için aynı yol izleniyor.

Suriye'deki gelişmelerin ve ibrenin kısa süreli de olsa karşı devrimcilerin lehine dönmesi, Türkiye'deki faşist, gerici güçlere de saldırganlıklarını artırmaları olanağını veriyor. **Bir süredir "siyasal Aleviler" demagojisi üzerinden ortaya atılan bu sözlü saldırılar, tüm ilerici güçlere bir gerçeği yeniden hatırlatıyor.** Dinci-faşizm şovenist histerilerle, dinci gerici politikalarla ve özelleşmiş saldırılarla ezilen inanç kesimlerini, ezilen Kürt ulusunu her fırsatta hedefe koyuyor. Dinci-faşist iktidarın beslediği tosuncukların Suriye'de yaptığı Alevi katliamları, yüz yıllık burjuva egemenliğin tarihindeki baskı ve katliamcı anlayışla izdüşümlüdür. Çünkü bu yüzyıllık tarihte halklar arasında bu gerici, iğrenç demagoji ile nefret tohumları eken, ezilen inanç kesimlerine ve ezilen ulus ve ulusal topluluklara katliamlar düzenleyen bu anlayış, bu politikayı bugün daha geniş bir coğrafyada uygulamaya koyuyor.

Bu saldırganlık sürerken, Alevi emekçiler, ilerici devrimci güçler sokaklara çıkmaya, bu saldırganlığın durması için tepkilerini koymaya başladı. Ancak yeterli değil, her fırsatta katliamlarla tehdit edilen, hedef gösterilen ezilen inanç kesimlerine mensup emekçilerin kurtuluşu ve özgür, güvenli bir yaşam sürebilmesi, devrimin zaferinin kazanılmasına bağlıdır. Bugün Türkiye'den Kürdistan'a, Suriye'den Ortadoğu'nun geniş topraklarına kadar ezilen halklara özgürlük emperyalizme, siyonizme ve dinci-faşist iktidarlara karşı yürütülecek devrimci mücadeleler sayesinde kazanılacak. **Bölgede karşı devrim üslerinin halk devrimleriyle yıkılması için anti-faşist, anti-kapitalist ve anti-emperyalist hattın güçlendirilmesi günün acil sorunudur.** Öbür türlü BM'den veya bölgedeki gerici devletlerden bu katliamları durdurmalarını istemek boşa kürek sallamaktan başka bir şey olmayacaktır.

Emperyalistlerin "Demokrasi"leri Sökmüyor

Birbirine karşıt eğilimlerle, karşıt doğrultularda kitle gösterileri gerçekleşiyor çeşitli ülkelerde. Gürcistan, yaklaşık 40 gündür protesto gösterilerine tanık oluyor. Geçmişte ABD eğitilmiş Saakaşvili'nin başa getirilmesiyle Rusya karşıtı bir konuma sürüklenen Gürcistan, NATO ve AB üyeliği hayalleriyle sürüklendiği macerada, 2008 yılında Rusya ile 8 günlük savaşa tutuşmuş, karşılığında Güney Osetya'yı kaybetmişti. Ülkenin adım adım felakete sürüklenmesi karşısında seçimleri kazanan ekip, ABD-NATO piyonu olma misyonuna mesafeli duruş sergiledi. Özellikle Ukrayna savaşı sonrası Tiflis üzerindeki baskılar yoğunlaştı. Kafkaslarda Rusya'ya karşı ikinci bir cephe açılması için ABD-NATO bütün gücüyle bastırdı.

Ukrayna'nın uğradığı yıkımı gören Gürcistan yönetimi, bu ülkenin emperyalistler için Rusya'yı yıpratma aracından başka bir şey olmadığını net olarak anladı. Ölen yüzbinlerce Ukrayna askerinin, yok edilen altyapının, uğranılan korkunç yıkımın emperyalistler için hiçbir önemi yoktu. ABD-NATO baskısına boyun eğecek olurlarsa, küçücük Gürcistan'ın tamamen yok olup gideceğine ikna olan iktidar partisi, ki bir burjuva hükümettir kendisi, emperyalistlerin baskılarına net bir

şekilde karşı çıktı.

Bunun üzerine ülkede "Avrupa Birliği yanlısı" gösteriler başladı. Tıpkı 2014'te Ukrayna'da başlatılan "Maydan gösterileri" gibi, yoğunluğu artacak eylemlerle hükümeti köşeye sıkıştırmaya, hatta devirmeye çalıştılar. Adına "muhalefet" denen, emperyalistlerin örgütleyip beslediği ekipler sokaklara salındı. Muazzam medya kampanyalarıyla desteklendi. AB diplomatları, bir dolu büyükelçi, emperyalist ülkelerin bakanları... sıra sıra Tiflis'te boy gösterdi. Gürcistan'ın Fransız yurttaşı avukat eskisi cumhurbaşkanı da sınır tanımaz bir şekilde provokatörlüğü üstlendi. Tüm çabalara rağmen mevcut burjuva hükümet partisi seçimlerden ezici bir zaferle çıktı. Ardından meclisteki cumhurbaşkanlığı seçiminde de kendi adayını seçti. Fransız yurttaşı Gürcistan cumhurbaşkanı Zurabaşvili (granny-büyükanne) "görevi devretmeyeceğim" dese de, tutuklanma tehdidi karşısında cumhurbaşkanlığı sarayını terk etti.

Hükümet, emperyalist baskılara meydan okuyarak, AB katılım müzakerelerinin başlatılması sürecini askıya aldı. Protestolarda gözaltına alınan 25 yabancı uyruklu göstericiyi sınır dışı etme karar aldı.

Emperyalistlerin tertiplendiği gösteriler, sürekli güç kaybederek

de olsa, 28 Kasım'dan beri devam ediyor. Tiflis'teki yönetim, Maydan türü karşı-devrime -faşist darbeye demek daha doğru olur- direniyor, uyanık bir şekilde karşı önlemler alıyor. Zira böyle bir karşı-devrim, Gürcistan için tam bir yıkımla sonuçlanacak "ikinci cephe" anlamına geliyor.

Emperyalistler açısından işlerin yolunda gitmediği Romanya'da ise sokakları dolduranlar, ABD-NATO beslemeleri değil, karşıtları. Romanya'da 24 Kasım'daki cumhurbaşkanlığı ilk tur seçimlerini Georgescu kazanmıştı. Georgescu, ABD-AB emperyalistlerinin dayattığı çizgiye karşı bir söylemle seçimlerden önde çıkmıştı. Emperyalistlerin dayatması sonucu seçimler iptal edildi. Somut hiçbir veri bulunamamasına rağmen, Anayasa Mahkemesi'nin seçimleri iptal etmesi, emperyalistlerin "demokrasi"lerinin yaldızlarını dökmeye yetti. Bugünlerde Bükreş sokaklarında Georgescu destekçileri, seçimlerin iptalini ve emperyalistlerin hoyrat müdahalesini protesto ediyor.

Her tür yanlış anlamayı önlemek için belirtelim. Georgescu sol/ sosyalist bir aday değil. Tam tersine, tutucu-burjuva bir aday. Hatta emperyalist basında "aşırı sağcı" olarak niteleniyor.

Rojava Savaşıyor

Nidal Araf

Rojavalı devrimci güçler durumu halka bütün açıklığıyla sunuyor. Üstüne basa basa "direnışten başka yol yok" diyorlar. Uzlaşmacı ve teslimiyetçi eğilimlere rağmen ağır bedeller pahasına devrimci savaşı geliştirmeye çalışıyorlar.

Geçen hafta SDG heyetinin dinci faşist çete lideri Colani ile görüşmesinden sonra çatışmaların artması, görüşmenin olumsuz bir şekilde geliştiğini gösteriyor. Aynı gün içinde Halep'e bağlı Eşrefiye ve Şeyh Maksud mahallerine sızmaya çalışan çeteler, halk milisleri tarafından etkisiz hale getirildi. Eşrefiye ve Şeyh Maksud mahalleleri hala SDG ve Özerk yönetimin kontrolü altında. Bu iki mahalle, Suriye iç savaşının başlarında direnişin kaleleri idiler. Mahallede savaş deneyimi ve yıllardan beri sayıları yüz binleri bulan yoğun bir nüfus var. Görüşmelerin başarısız olması durumunda, çemberde olan bu iki mahallenin önümüzdeki dönemde Türkiye ve onun güdümündeki çetelerin bir sonraki hedefi olması yüksek.

Geçen günlerde savunmadan çıkıp saldırıya geçen SDG, bu süreçte Minbiç'te özellikle güney ve doğu bölgelerinde bir çok köyü ve mahalleyi Türkiye beslemesi SMO çetelerinden özgürleştirmişti.

SDG sözcüsünün iki gün önce yaptığı açıklama, Rojava devrimi için yürünecek yol haritasını da göstermiş oldu. SDG sözcüsü Farhad Şami "Sahada ne kadar güçlü olursak, masada elimiz güçlü olur." ifadelerini kullanmıştı. Bu yaklaşımın yansımaları sahada gördük. **SDG'nin savunma pozisyonundan saldırı pozisyonuna geçmesi, Rojava devrimi açısından alınan önemli bir karar. Bunun hangi amaçla yapıldığını ileriki süreçte daha net görebileceğiz. Rojava devrimi ilk dönemlerinde sürekli savunma pozisyonundaydı. Minbiç'in düşmesinden sonra bu kararın alınması, sahada etkisini şu an için göstermiş durumda.**

Rojava, yeni yıla yoğun saldırılar ve buna karşı gerçekleştirilen kahra-

manca bir direnişle yanıt vermeye devam ediyor. Yaklaşık üç haftadır süren yoğun saldırılar karşısında Tışrin ve Karakozak cephesi düşmana ağır darbeler indirmeye devam ediyor.

SDG basın merkezi, Türk devletine ait son üç günde iki İHA düşürdüklerini bildirdi. Türk devleti ve ona bağlı çetelerin saldırıları Tışrin barajı ve Karakozak köprüsüne yoğunlaşmış durumda

Birleşmiş Milletler'den bir heyetin Tışrin barajına gelmesi ile çatışmalar belirli bir şekilde durmuştu. Kısa süren bu sessizlikten sonra, çatışmalar tekrar yoğunlaştı.

Sıcak temas Tışrin ve Karakozak cephesinde olsa da, saldırılar bütün Rojava'ya yayılmış durumda. Rojava'nın farklı bölgeleri 24 saattir aralıksız bir şekilde ağır silahlarla ve SİHA'larla saldırı altında.

Üç haftadır süren çatışmaların en yoğununu, iki gün önce 2 Ocak günü Tışrin cephesinde başladı. Çatışmalar aynı yoğunlukta devam ediyor.

Çeteler farklı kollardan Tışrin bölgesindeki cephe hatlarına yoğun bir saldırı başlattılar. 2 Ocak günü saldırılara katılan çetelerin çoğunun Huras ELDin çete grubuna bağlı Özbek ve Türkistan uyruklu oldukları yönünde bilgiler var. Son iki günde Türkiye destekli SMO çetelerinde onlarca direniş güçleri tarafından etkisizleştirildi. Çeteler burada büyük kayıplar vererek geri çekildi.

Minbiç Askeri Meclisinin düşmanı şaşırtan taktik hamleleri çeteler arasında kargaşaya neden olurken, kimi çeteler SDG'ye teslim oldu.

Genel sahaya baktığımızda SDG'nin eli şu an askeri olarak güçlenmiş gibi duruyor. **TC bu durumu son iki gündür yoğun hava saldırılarıyla**

ve Rojava'yı topyekun bombardıman altında tutarak değiştirmeye çalışıyor. Direniş kırma için tüm gücüyle bastırıyor. TSK, öne sürdüğü SMO ile başarılı olamadı.

Türkiye cephe hattında dinci faşist çetelerin içinde var olan karışıklığı gidermek için yoğun bir çaba içinde. Çetelerle birlikte Türk askerleri de işgal saldırılarına katılmaya başladı. Çetelerin bozguna uğramasından sonra TSK Tışrin bölgesi ile birlikte Minbiç'in güneyinde olan Deyr Hefir köyü ve etrafında yoğun bir hava saldırısı yaptı. Bölge defalarca F-16 savaş uçakları tarafından bombalandı. Bu hava saldırıları devam ederken, Rojava'nın bütününe yönelik ağır silahlar ve havadan SİHA ve İHA'ların uçuşu devam ediyor. SDG dün (3 Ocak) yapılan saldırılar sonrasında saldırıların kırıldığını ve onlarca çetenin ellerinde olduğunu, çetelere ait bir çok aracın imha edildiğini açıkladı.

Türk devleti Tışrin Barajının bir tepesinde askeri üs inşa etmeye çalışırken, bu askeri üs SDG'ne bağlı hava birlikleri tarafından etkili vuruldu.

TSK Rojava'da bulunan temel ihtiyaç yerlerini sistemli bir şekilde bombalamaya devam ediyor. Yoğun bombalanan Tışrin barajının yıkılması tehlikesi de artıyor. Saldırıları bu boyutta devam ederse, baraj kullanılamaz hale gelmekle beraber, insani bir felaketin yaşanma ihtimali yüksek.

2 Ocak'ta Suriye'nin en büyük şeker fabrikası ağır silahlarla Türk devleti tarafından bombalanmıştı. Bu fabrika Deyr Hefir'deydi. Dün ise savaş uçakları bu fabrikayı kullanılmaz hale getirdi. Bu fabrika, bölgenin tek şeker fabrikası olduğundan halk için büyük bir önemi var. Elektrik santralleri de bombalanmaya devam ediyor.

SDG çatışmaları özellikle stratejik bir yer olan Tişrin barajından uzak bir alana çekmek istiyor. Tişrin barajında çetelere vurulan ağır darbeler direniş gücünün Minbiç düştükten sonra toparlanmasını sağladı. Özellikle yeni geliştirdikleri taktikler ile Minbiç Askeri Meclisi ve SDG şu an başarılı bir tarz ile süreci ileri taşıyorlar. Bu konuda savaşın seyrini değiştiren SDG'ye bağlı Şehid Harun Hava Birlikleri oldu. Bu birlikler çetelere yoğun hava saldırıları yaparak düşmana büyük darbeler vurmaya devam ediyor.

Türk devleti ve ona bağlı SMO çeteleri ise Suriye için hayati olan Tişrin barajının kontrolünü eline almak istiyor. Tişrin barajı Halep başta olmak üzere bütün bölgeye su sağlayan bir barajdır. Su sıkıntısı çekilen Suriye gibi bir ülkede bu barajın önemi büyüktür. **Belirsizliğin sürdüğü merkezi bir gücün olmadığı bu süreçte kazanılan her bir metre, gelecek müzakereler için elin güçlenmesini ifade ediyor. Dolayısıyla sahadaki savaşan güçler yeni oluşturulmaya çalışılan sürece en güçlü şekilde katılmak istiyorlar.** Bu güçler dışında emperyalistler doğrudan işin içinde ve genel yönelimi onlar belirliyorlar.

Siyasi belirsizlik ise halen devam ediyor ve bunun yakın bir zamanda düzeleceğine dair bir hava yok. Ortadoğu'da neyin ne zaman olacağına dair genelde belirsizlik hakimdir, şimdi durum çok daha karmaşık. Onun için kesin ve net bir şey söylemek gerçeği yansıtmaz. Bu adımların nasıl bir yere evrileceğini zaman gösterecek. Her şeyin sahada belirlendiği bir coğrafyadayız. Özellikle güç dengelerinin her gün her an değiştiği sahada, güçlü olanın sözü geçiyor.

Bu sürecin nereye evrileceğini şimdiden söylemek zor. **Rojavalı devrimci güçler durumu halka bütün açıklığıyla sunuyor. Üstüne basa basa "direnişten başka yol yok" diyorlar. Uzlaşmacı ve teslimiyetçi eğilimlere rağmen ağır bedeller pahasına devrimci savaşı geliştirmeye çalışıyorlar.**

Bu sürecin nasıl bir politik hata kayacağını anlamak, güç dengelerine baktığımızda çok da zor olmasa gerek. Ama şunu eklemekte fayda var, Rojava'nın şu an bunu düşünecek hali yok. Yoğun bir abluka ve yıkılma tehlikesi ile bu süreci nasıl atlatabilirim derdinde. Çünkü bu hamlenin başka bölgeleri ve alanları da çok kapsamlı etkileyeceğinin farkında olan Rojava, mevcut koşullarda buna göre kendini konumlandırmaya çalışıyor.

Ortadoğu ve dünya büyük değişimlerin eşliğinde. Ve değişimin kilit noktası Türkiye'dir. Rojava devrimi, ancak TC yıkıldığı zaman özgürlüğüne ulaşabilir. Yapmamız gereken birleşik devrimi zafere taşımak olmalıdır.

Gazze'de Hastaneler Yok Ediliyor

İsrail, etnik temizlik politikalarının bir parçası olarak Gazze şeridindeki tıbbi tesisleri, doktorları ve sağlık çalışanlarını sistematik olarak hedef almaya devam ediyor.

İsrail İşgal Güçleri 27 Aralık Cuma günü Kamal Adwan Hastanesini ateşe vererek kuşatma altındaki bölgenin kuzeyindeki en büyük tıbbi tesisi hizmet dışı bıraktı. Kamal Adwan, Gazze Şeridi'nin kuzeyindeki Beyt Lahiya'da yer alan, bölgedeki son faal hastanelerden biriydi.

Gazze Sağlık Bakanlığı'na göre İsrail, 75 hasta ve refakatçileri ile 185 sağlık personeli dahil olmak üzere 350 kişiye hastaneyi tahliye etmelerini ve yerinden edilmiş insanların barındığı yakındaki bir okula taşınmalarını emretti ve kısa süre sonra da tesise saldırarak ateşe verdi.

Tesisin ateşe verilmesinden bir gün önce İsrail savaş uçakları Kamal Adwan Hastanesi'nin karşısındaki bir binaya hava saldırısı düzenlemişti. Bu saldırıda aralarında üç sağlık çalışanının da bulunduğu en az 50 kişi hayatını kaybetti.

İsrail'in hava saldırısında aralarında sağlık personelinin de bulunduğu 50 kişi öldü, kalan hasta, hasta yakınları ve sağlıkçılar ise tutsak edildi. 51 yaşındaki Dr. Hüsam Ebu Safiye de "Hamis ile bağlantılı" olduğu iddiasıyla sorgulanmak üzere götürülenler arasındaydı.

Hastane müdürü Dr. Hüsam Ebu Safiye'nin nerede olduğu hala öğrenilebilmiş değil. En son çekilen görüntüsü, caddede yıkıntılar arasında elleri başının arkasında yürürken bir İsrail tankına bindiği kareler oldu. Dr.Ebu Safiye'nin

İsrail'in hiçbir cezaevinde olmadığı ortaya çıktı, tahminler Negev çölünde bulunan Sde Teiman adı verilen işkence merkezinde sorguda olduğu yönünde.

Euro-Med, 4 Ocak Cumartesi günü bir çağrı yayınlarak Ebu Safiye'nin hayatının büyük tehlike altında olduğu konusunda uyardı ve derhal serbest bırakılması için çağrı yaptı. Euro-Med Monitor'e göre, Sde Teiman askeri kampında yakın zamanda serbest bırakılan tutuklular, Dr. Ebu Safiye'nin ağır işkenceye maruz kaldığını ve sağlığının önemli ölçüde bozulduğunu doğruladı. Aynı şekilde Nisan 2024'te El Şifa Hastanesi Ortopedi Şefi Dr. Adnan El Burş aynı şekilde gözaltında tutulurken idam edilmişti.

DSÖ, Kamal Adwan Hastanesi'ne yapılan baskınını **"sağlık hizmetine ihtiyaç duyan on binlerce Filistinli için ölüm fermanı"** olarak nitelendirdi.

Filistin Başkanlığı ise saldırıyı "İsrail'in Filistin halkına karşı sürdürdüğü soykırım ve yerinden etme kampanyasının bir parçası" ve "uluslararası hukukun ve silahlı çatışmalar sırasında tıbbi tesisleri ve personeli koruyan uluslararası anlaşma ve sözleşmelerin ciddi ve bariz bir ihlali" olarak değerlendirdi.

7 Ekim'den önce Filistin'in hastanelerinden %60'ı Gazze'nin kuzeyinde bulunuyordu. Ancak şu anda sadece Al-Awda Hastanesi kaldı ve o da şimdiden oksijen yetersizliğinden yardım çağrılarını yapıyor.

Gazze'de yenidoğan servisleri de yok edilen hastanelerde yer aldığı için artık doğan bebeklere de müdahale edilemiyor.

Hayallerimizi Gerçekleştireceğiz

Aybel Gül

Artık hiçbir sorun yerel değil, hiçbir yerdeki savaş diğer yerlerdekinden bağımsız değil. Tarih dünya tarihi haline geldiğinden beri ilk kez bu denli birbirine bağlı kaderlerimiz.

Bugün 3. Dünya Savaşının içinde, kapitalist toplum içinde yaşadığımız sorunlardan bahsetmenin bir lüzumu yok. Bu sorunları hepimiz biliyor ve hergün bilfiil iliklerimize dek yaşıyoruz. Kapitalist toplumlar emekçi halklar için tam bir cehennem haline geldi.

Bugün konuşulması gereken, her gün daha çok konuşulması gereken bu cehennemden kurtulmak için yapılması gerekenler ve bunların yapılmasıdır. Şunu asla unutmayalım, **kapitalizmin ağır saldırısı altındaki emekçiler, tüm bu sorunları yaşamalarına rağmen sadece kendi yaşam deneyimleri ile sömürüyü ortadan kaldıracak bir harekete girişemezler.** Kendiliğinden ayaklanmalar olsa bile bundan sömürsüz bir toplumun kurulması çıkmaz. Emekçiler sorunların gerçek kaynağını ve kurtuluş yolunu ancak devrimin öngörülemez unsuru olan, devrimci öznenin yardımı ile bulabilirler. Eğer devrimci özne emekçilerin gözünü açmaz, onları eğitip örgütlemeyebilir ve nasıl savaşılacağını yeterince öğretmez ise, emekçiler kapitalist kıyım içinde başsız bir gövde gibi o duvardan bu duvara çarpa çarpa gücünü heba eder. Yalnızca bununla da kalmaz, bu bir kendini imha durumuna dönüşür, intiharlar, cinayetler, kendini çürüme ve kadere teslim etmeler, umutsuzlukla dine sığınmalar vb. alır başını gider.

Eğer toplumun yeterince sesini çıkarmıyor oluşundan şikayetçiyssek, şunu bilmeliyiz ki bu durum bizim, devrimci öznelerin sesinin yeterince çıkmıyor oluşundandır. Bunu devrimci kadınlar özgülünde söylersek devrimci kadınların toplumu sarsmak, uyandırmak, örgütlemek için yeterince seferber olmayışı yüzündendir.

Dünyamız, hayatlarımız olağanüstü koşullardan geçerken devrimci kadınların hareketinin de olağanüstü boyutlara gelmesi gerekiyor. **Sıradan günlük faaliyetle yetinmeyelim "bugünlük yeter" deyip kenara çekilmeyelim. Eğer gerçekten koşullarımızı değiştirmek istiyorsak, gerçek bir özgürlük istiyorsak, rahatlık peşinde koşan, azla yetinen değil, zafer peşinde koşan ve bunun için cüretle fedakarca savaşan kadınlar yetiştirelim.** Her gün dürüst, içten, zor koşullarda olan ama bu koşulları nasıl değiştireceğini bilmeyen emekçi kadınlarla bağlar kuralım. Bu bağlarla tüm toplumun yüreğine ve bilincine nüfus edelim.

Naziler Sovyetler Birliği tarafından büyük bir zaferle ezildikten sonra, Nürnberg mahkemelerinde yargılanan burjuva sınıfın has evladı Göbels, bu mahkemelerde bir itiraf ve hayıflanmada bulundu. Göbels, dünya burjuvazisinin tüm desteğine, olağanüstü savaş makinalarına rağmen, belki de savaşı kaybetmelerinin tek nedeni olarak gördüğü, Sovyet insanı faktörünü gözardı etmelerine hayıflanıyordu. Sovyetler Birliğinin hemen hemen tüm askeri gücünü milimi milimine bildiklerini ama bu savaşın öngörülemez unsuru olarak sahneye çıkan sosyalist insanın yapabileceklerini hesap edemediklerini itiraf ediyordu.

Bu büyük dünya savaşında Sovyet halkları ve dünya komünist hareketi müthiş bir özveriyle, müthiş bir inanç ve feda ruhuyla faşizme asla unutamayacakları büyük bir yenilgi yaşattılar. Ondan sonraki tarihte kapitalist dünya, sosyalizm karşısında, hep savunma konumunda oldu.

2. Dünya Savaşının sosyalizm lehine kazanılmasında devrimci kadınların, emekçi kadınların inanılmaz büyük emeği vardır. **Her yaştan kadınlar bu savaşın her cephesinde yer aldı. Düşman hatlarının içinde illegal çalışma yaptılar, istihbarat topladılar, partizan müfrezelerinde yer aldılar, Sovyet ordusunda er, komutan, doktor, hemşire oldular, cephe gerisinde inanılmaz ağır çalışma koşullarını göğüslediler, fabrikaları**

işlettiler, ocaklarda çalıştılar, cepheye tedarik akışını sağladılar, toplumsal hayatı örgütleyip yönettiler.

Faşizmi ezen müthiş zaferin etkisi tüm dünya çapında oldu. Sosyalizmin zaferi, dünya kapitalizminin üstünde güçlü bir baskı oluşturdu ve bu baskıdan dünyanın her kıtasındaki emekçiler faydalar elde etti.

Şimdi yeni bir dünya savaşımız var. 3. dünya savaşının içindeyiz. 2. Dünya savaşının hedefi SSCB şahsında somutlaşan sosyalist sistemi yıkmaktı. 3. Dünya savaşının açık hedefi ise bu kez emperyalist ülke merkezleri de dahil olmak üzere, tüm dünya ülkelerinde kapitalist egemenliğe karşı ciddi bir tehdit haline gelen devrimci komünist hareketin, dünya çapında bir sosyalist sistem kurmasını engellemedir. Bu hedefe ulaşmak içinde bu canı kapitalist sınıf ölümün, yıkımın ateşini her yere taşıyor.

3. Dünya savaşının gittikçe artan şiddetini her kıtada görüyoruz. Filistin'de, Donetsk ve Lugansk'ta, Suriye'de, Tayvan ve Güney Kore'de, Endonezya ve Hindistan'da, Avrupa'nın merkez ülkeleri ile Amerika kıtasının bütününde, Afrika'da... Artık tüm dünya iki uzlaşmaz sınıfın, iki ayrı dünyanın savaşının arenası durumunda. **Artık hiçbir sorun yerel değil, hiçbir yerdeki savaş diğer yerlerdekinden bağımsız değil. Tarih dünya tarihi haline geldiğinden beri ilk kez bu denli birbirine bağlı kaderlerimiz.**

Bir Ayaklanma Bir Yazar Bir Kitap

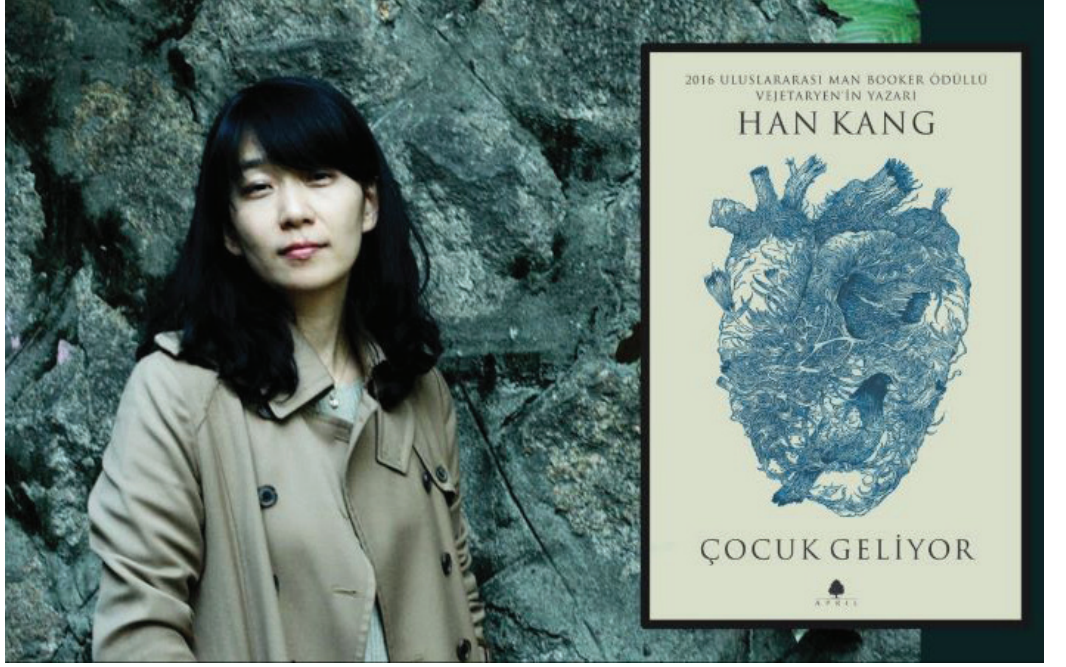
Sıla Erciyes

*Hesaplaşma, yüzleşme,
affetme, affetmeme üzerine.*

Güney Kore'ye Gwangju Ayaklanmasının 44. yılı için düzenlenen etkinliklere katılmak üzere Yeni Dönem Yayıncılık adına Kore'den bir davet almıştık. Henüz bu ayaklanmayı duymamış, yaşanan katliamdan haberi olmayan ben, utanarak, bir bilgiye ulaşmanın en kolay yoluna başvurdum. Arama motoruna "Gwangju ayaklanması nedir?" diye yazdım. 1980'li yıllar Güney Kore'si, faşist bir darbe, darbeye karşı isyan, ardından yaşanan katliam ve ayaklanma...

1980'li yıllar dünya halklarına, onların devrim mücadelesine ve özgürlüğe çok yaklaştıkları zamana yapılan darbe yıllarıdır. Biz de 12 Eylül askeri faşist darbesi G.Kore'de Chun Doo-hwan'ın faşist darbesi... Gwangju kentinin darbe yönetimine karşı 18 Mayıs günü eyleme geçişi, güçlenen protesto gösterilerinin Jeonnam Üniversitesinde yoğunlaşması ve askerler tarafından öğrencilerin görülmemiş bir şekilde saldırıya uğraması, dövülmesi, öldürülmesi üzerine Gwangju halkının karakolları, silah depolarını basarak silahlanıp bir ayaklanma başlatmaları. 165 ölüm, 76 kayıp ve 3.515 yaralı... Kim bilir kaç bin gözaltı, tutuklama, uzun hapislikler... 12 Eylül sonrası yaşadıklarımız... Ne çok benziyor katliamlar birbirine. Çünkü katliamların mimarları aynı akıl, aynı zihniyet. Ne çok benziyor ayaklanmalar birbirine. Çünkü ayaklanmacıları birbirine bağlayan ortak bir geçmiş ve ortak bir gelecek var.

Faşist bir darbenin kim tarafından, kime karşı ve nasıl yapıldığını birkaç makale okuyarak anlamak kolay, ama ona karşı girişilen yüce gönüllü ayaklanmacıların kendi eylemleriyle yarattıkları gerçekliği anlamak ise o kadar kolay değildir.

Olayların ve rakamların soğuk bilgisi dışında bir şey bulmak pek mümkün olmaz. Linklere tıklamaya devam ettim.

Beni o tarihe, o anlara götürecek, yaşananların duygusal atmosferine taşıyacak anlatılara ihtiyacım vardı. Katliam ve ayaklanma ile ilgili olaya dair bir roman yazılmış ve bizde de yayınlanmış mıdır diye merak ettim ve yine arama motoruna "Gwangju Ayaklanması ile ilgili yazılan romanlar" diye yazdım. Evet, gerçekten de varmış, adı da "Çocuk Geliyor". İlginç bir kitap adı. Yazarı Han Kang. Evet, yanlış duymadınız, 2024 Nobel Edebiyat Ödülünü alan Güney Koreli kadın yazar. Bu arada Nobel edebiyat ödülünü almadan tanışmış olmaktan da ayrıca çok mutluyum.

Kitabın basım tarihi 2019 ve ben ancak 2024'te bir olay ile kitabın varlığından haberdar oldum. Bir kez daha henüz okumadığım, varlığından haberim dahi olmayan sonsuz kitap evreninde ne güzelliklerin saklı olduğuna hem şaşıttım, hem de sevindim. Keşfedecek ne çok kitap ne çok kadın yazar var. Han Kang'ın aldığı ödüllerden, Vejetaryen adlı romanı ile popüler olduğundan da bu yolla haberim oldu. Çocuk Geliyor bu romanın ardından gelmiş. Veda Etmiyorum ve Beyaz Kitap adında iki roman daha yazmış.

"Gwangju Ayaklanması ile ilgili çekilen filmler" diye yazmayı da ihmal etmedim. Netflix dizisi olarak karşıma Youth Of May, Mayıs Gençliği diye bir dizi çıktı. Şaşırdın mı, dersiniz, şaşırmadım derim, çünkü dijital platform-

lar bir market reyonu, ne ararsan var. İşin kolayına kaçarak önce diziyi izledim. Konumuz dizi olmadığı için onun üzerinde durmayacağım, ama kitabı okuyunca anladım ki Youth Of May senaryosu için epey yararlanmış Çocuk Geliyor romanından.

Kore'nin 80'li yıllarına yolculuğum işte böyle başladı. Güney Kore'ye giderek olayların geçtiği sokaklara tanıklık ederek olayların tanığı insanlarla ve onların gurur ve acılarıyla tanışmak, elbette daha büyük bir deneyim olacaktı benim için. Ne yazık ki bizim ülkemizde faşizm iş başındaydı ve birçok insan gibi benim de seyahat özgürlüğüm elimden alınmıştı. Ben de sanatın ve edebiyatın tanıklığına bıraktım kendimi. Onların yeniden yarattığı Kore sokaklarında dolaştım, Gingo ağaçlarının altında oturdum, gülhatmi çiçeklerine dokundum. Kahramanlıklarına, acılarına tanıklık ettim.

Çocuk Geliyor altı bölümden oluşan bir kitap. 2013 yılında yazılan roman 33 yıl önce yaşanan bir katliam ve ayaklanmanın içindeki insanlardan kendine bir evren kuruyor. Onların bize söyledikleri var. Ölüler ve geride kalan yaşayan ölülerin birbirine söyledikleri var. 33 yıldır bu olayın takipçisi olanların, onların "öldükleriyle kalmadıklarını" bilenlerin mücadelesi var. Hesaplaşma, yüzleşme affetme, affetmeme üzerine çok ağır konular var.

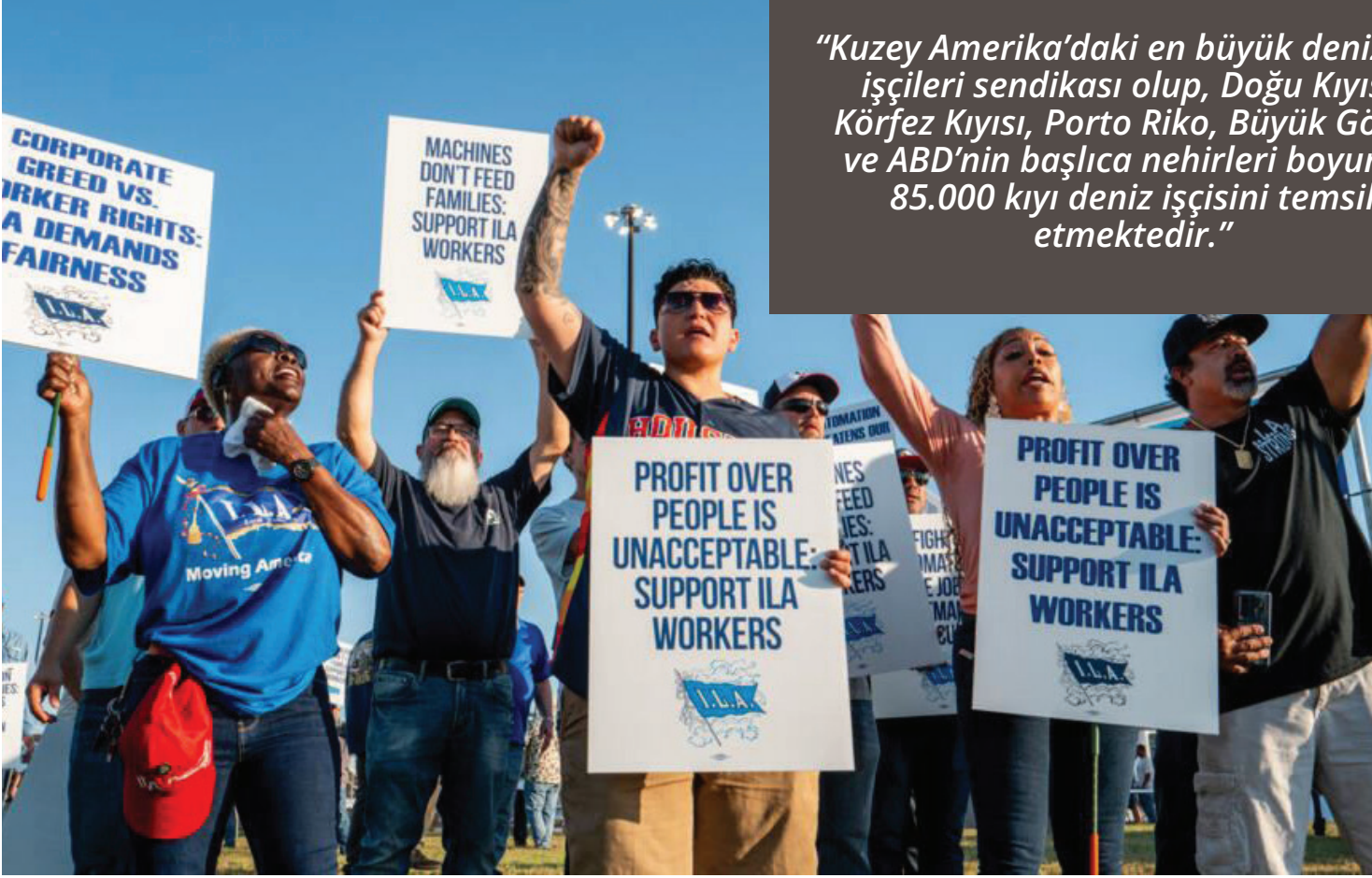
Nobel aldığı için değil ama, tarihi bir olaya tanıklık ettiğinden okunması bir yazar Han Kang, okunması bir kitap Çocuk Geliyor.

ABD'de Grevler

People's Dispatch sitesinden alınarak çevrilmiştir. / 2 Ocak 2025

Çeviri Kolektifi

"Kuzey Amerika'daki en büyük denizcilik işçileri sendikası olup, Doğu Kıyısı, Körfez Kıyısı, Porto Riko, Büyük Göller ve ABD'nin başlıca nehirleri boyunca 85.000 kıyı deniz işçisini temsil etmektedir."

ABD'li liman işçileri, Trump'ın başkanlık yemin töreninden önce yeniden greve gidebilir. Liman İşçileri Sendikası ve kıyı endüstrisi otomasyon kullanımı konusunda pazarlık masasında çikmazda.

Sayıları on binlerle ifade edilen grevden aylar sonra, ABD'nin Doğu Yakası'ndaki liman işçileri, seçilmiş Başkan Donald Trump'ın göreve başlamasından hemen önce bir kez daha iş bırakabilir.

ILA'nın 1977'den bu yana gerçekleştirdiği ilk grev olan ve Uluslararası Liman İşçileri Sendikası (The International Longshoremen's Association) tarafından düzenlenen Ekim grevi, üç gün sonra Birleşik Devletler Denizcilik İttifakı (USMX) ile ana sözleşmenin 15 Ocak'a kadar uzatılması ve müzakerelere devam etmek üzere pazarlık masasına dönülmesi konusunda varılan anlaşmayla sona erdi. Ekim ayı başındaki grev USMX ve ILA liman işçileri arasında altı yıl içinde %62 ücret artışı sağlayan geçici bir anlaşmayla sonuçlanmıştı.

Ekim ayındaki grevden önce

JP Morgan Chase, grevin günlük maliyetinin 3.8 milyar dolar ile 4.5 milyar dolar arasında olabileceğini tahmin ediyordu.

ILA, "Kuzey Amerika'daki en büyük denizcilik işçileri sendikası olup, Doğu Kıyısı, Körfez Kıyısı, Porto Riko, Büyük Göller ve ABD'nin başlıca nehirleri boyunca 85.000 kıyı deniz işçisini temsil etmektedir."

Yeni bir grev gerçekleşirse, New York ve New Jersey Limanı, Boston, Philadelphia, Baltimore, Norfolk, Charleston, Savannah, Miami, Tampa, New Orleans, Mobile ve Houston dahil olmak üzere Doğu Kıyısı'ndaki büyük limanlar etkilenecektir. **Bu limanlar ABD'nin tüm ithalatının %43 ila %49'unu gerçekleştirmektedir.**

ILA ve USMX ILA'ya göre "istihdamı tehlikeye atan, ulusal güvenliği tehdit eden ve işgücünün geleceğini riske atan" limanlarda otomasyon kullanımı konusunda şu anda bir anlaşmaya varamıyor.

Açık deniz sektöründeki patronları temsil eden USMX, limanlardaki otomasyonun "daha dayanıklı ve verimli tedarik zincirleri

oluşturarak ABD endüstrilerini desteklemeye hizmet ettiğini, bu sayede kargoların hareket etmesini sağladığını, maliyetleri yönetmeye yardımcı olduğunu ve her gün her dakika operasyonlarımıza bağlı olan Amerikan şirketleri için güvenilirliği artırdığını" iddia ediyor.

İşçilerin, işverenler tarafından artan otomasyon kullanımına ilişkin endişeleri, sektörde yapay zeka kullanımından endişe duyan Hollywood yazarları ve oyuncularını da dahil olmak üzere, son zamanlarda yaşanan diğer emek mücadelelerindeki sorunları yansıtmaktadır.

ILA, mücadelenin sadece kendileriyle ilgili olmadığını, bunun yerine "tüm işçilerle ilgili olduğunu" belirtiyor.

Sendika, "Otomasyon sadece liman işçileri için gelmiyor; herkes için geliyor" diye yazıyor. "Mavi yakalı ya da beyaz yakalı, hiç kimse otomasyon ve yapay zeka yoluyla işgücü maliyetlerini düşürmeye ve kar hanesini şişirmeye yönelik şirketlerin kar elde etme güdüsünden muaf değildir."